

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. Благоевград, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЕДИНАДЕСЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Владимир Ковачев

при участието на секретаря Лозена Димитрова
като разгледа докладваното от Владимир Ковачев Търговско дело № 20231200900040 по описа за 2023 година

взе предвид следното:

Ищец в процеса е Националната агенция за приходите /НАП/, гр.С., бул. К.А.Д., представлявана от В.П., директор на Дирекция „Д в“.

Ответник е "В", представлявано от управителя с прекратени правомощия В.Н.Г..

Синдик на несъстоятелното дружество е В. С. С., гр.С., бл. А.С

Производството по несъстоятелност се развива в рамките на търговско дело № 252 от 2016 г. на Окръжен съд Благоевград.

В исковата молба се твърди, че на основание чл. 10, ал. 1, т. 15 от ЗНАП, НАП представлява Държавата в производствата по несъстоятелност, в случаите, в които същата е кредитор с публични и определени със закон частни д в. Предявяват се искове за установяване на съществуването и дължимостта на предявени и неприети в производството по несъстоятелност на В.ВГД публични вземания в общ размер на 99 596,65 лв., от които 90 834,96 лв. - главници, и 8761,69 лв. - лихви, начислени до 14.07.2022 г. и до 18.08.2022 г., заедно с лихвите до окончателното погасяване на главниците. С решение № 860 от 20.02.2019 г., постановено по търговско дело № 252 от 2016 г. на Окръжен съд Благоевград, било открито производство по несъстоятелност на В.ВГД. Решението било вписано по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ под № 20190221123743. В ТРРЮЛНЦ, под № по същата партида, бил обявен списък на приетите вземания на кредиторите на търговеца, предявени в срока по чл. 688, ал. 3 от ТЗ, в който били включени публични вземания, предявени от НАП с молба с изх. № 95-00-200/16#143 от 23.08.2022 г. В срока по чл. 690 от ТЗ, длъжникът депозирал възражение срещу включването на част от предявените вземания в списъка на приетите такива. С определение № 900057 от 01.02.2023 г., постановено по търговско

дело № 252 от 2016 г. на Окръжен съд Благоевград, възражението било частично уважено, като от списъка на приетите вземания на кредиторите били изключени публични вземания в общ размер на 99 596,65 лв., от които 90 834,96 лв. – главници, и 8761,69 лв. - лихви. Определението било обявено в ТРРЮЛНЦ под № 20230206122001. Основания за възникване на публичните вземания били 10 декларации по чл. 14 от ЗМДТ /за периода от 2020 до 2022 г./, 3 декларации по чл. 54 от ЗМДТ /за периода от 2020 до 2022 г./ и 55 декларации по чл. 42 от ЗДДФЛ /за периода от април 2019 до юни 2022 г./. Съгласно чл. 10 и следв. от ЗМДТ, разположените на територията на страната недвижими имоти се облагали с данък върху недвижимите имоти, като данъчно задължено лице бил собственикът на имота. Данъкът бил дължим до промяна на собствеността на имота или до неговото унищожаване. Декларираните по чл. 14 от ЗМДТ обстоятелства относно недвижимите имоти, притежавани от В.ВГД, били използвани от общинската администрация при определяне на данъчната оценка на последните и дължимия за тях данък и такса битови отпадъци. Задълженото лице било длъжно да подаде нова декларация единствено при промяна на някое от обстоятелствата, имащо значение при определяне на данъка/таксата. Правомощие на общинската администрация било да отразява размера на данъка върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци като задължение по партидата на длъжника. При липса на промяна в декларираните обстоятелства, на основание чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ, данъкът се определял върху данъчната оценка на имота към 1 януари на годината, за която е дължим. Съгласно чл. 20 от същия закон, данъчната оценка на имота се определяла от служител на общинската администрация, въз основа на данните, подадени от самото задължено лице. В разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ /в редакцията ѝ преди измененията с ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 01.01.2015 г./ било установено задължение за собствениците на превозни средства да декларираят пред общината притежаваните от тях такива в двумесечен срок от придобиването им. На основание чл. 60 от ЗМДТ, данъкът върху моторните превозни средства се заплащал на две равни вноски в приход на общинския бюджет, в определени от законодателя срокове, за годината, за която бил дължим. Данъчното задължение се отразявало от общинската администрация по партидата на данъчния субект. Декларираните обстоятелства относно моторните превозни средства, притежавани от В.ВГД, били използвани от общинската администрация при определяне на данъчната оценка на последните и дължимия за тях данък. Задълженото лице било длъжно да подаде нова декларация единствено при промяна на някое от обстоятелствата, имащо значение при определяне на данъка. Съгласно чл. 107 от ДОПК, при подобен вид установяване на публично вземане, органът по приходите /в случая - служител на общинската администрация/ изчислявал дължимия данък въз основа на данни от подадена от задълженото лице декларация, като данъкът подлежал на внасяне в срока, определен в съответния закон /ЗМДТ/. Съществувала възможност, дадена от разпоредбата на чл. 107, ал. 3 от ДОПК, да бъде издаден акт за установяване на публичните вземания въз основа на декларация от страна на органа по приходите, но липсата на подобен акт не била основание за недължимост на публичните вземания. Размерът на публичните общински вземания се удостоверявал от справка за неплатените задължения на В.ВГД, приложена към писмо на Община П. с изх. № ЕО-ПЧ-754-001 от 15.07.2022 г. Към молба с изх. № 95-00-200/16#143 от 23.08.2022 г. била приложена справка за размера на предявените вземания по отделни основания. Редът за установяване на публични вземания за данъци, дължими по силата на ЗДДФЛ, бил регламентиран в ДОПК. Първата фаза от установяването на публичните вземания била определяне на размера им от страна на данъчно задълженото лице с декларация, подадена по реда на

съответния данъчен или осигурителен закон, като публичното вземане подлежало на внасяне в сроковете, определени в съответния закон, по силата на чл. 105 от ДОПК. Декларациите образец 6 били подадени от В.ВГД по реда на съответния данъчен закон и представлявали частни свидетелстващи документи относно обстоятелствата, релевантни за определяне на дължимия данък, чиито размери били законово регламентирани и данъчно задълженото лице било определило въз основа на правнорелевантните по съответните закони факти. По същество декларациите удостоверявали неизгодни за подалото ги лице факти относно правнорелевантните факти, на база на които бил определен и размерът на данъка. Като подало въпросните декларации, дружеството извънсъдебно признало размера на дължимия от него данък, който следвало да внесе в определените в закона срокове. Въз основа на изложеното се претендира да бъдат признати за установени съществуването и дължимостта на предявени и неприети в производството по несъстоятелност на В.ВГД публични вземания в общ размер на 99 596,65 лв., от които 90 834,96 лв. - главници, и 8761,69 лв. - лихви, начислени до 14.07.2022 г. и до 18.08.2022 г., заедно с лихвите до окончателното погасяване на главниците, предявени от НАП с молба с изх. № 95-00-200/16#143 от 23.08.2022 г.

Ответникът намира исковата молба за неоснователна и недоказана. Предявените вземания от НАП се основавали на подадени декларации. Задълженията по посочените декларации не се дължали. Подадените декларации по чл. 14 от ЗМДТ се отнасяли за имоти, които били с предназначение за земеделски нужди, поради което не се облагали с данък. Доколкото в ЗМДТ нямало дадено легално определение за земеделски земи, следвало да се вземе предвид даденото в ЗСПЗЗ, където в чл. 2 било посочено, че земеделски земи са тези, които са предназначени за земеделско производство и не се намират в границите на урбанизираните територии /населени места и селищни образувания/, определени с подробен устройствен план или с околоръстен полигон, не са включени в горския фонд, не са застроени със сгради на промишлени или други стопански предприятия, почивни или здравни заведения, религиозни общности или други обществени организации, нито представляват дворове или складови помещения към такива сгради, не са заети от открити мини и кариери, от енергийни, напоителни, транспортни или други съоръжения за общо ползване, нито представляват прилежащи части към такива съоръжения. Съгласно текста на чл. 10, ал. 3 от ЗМДТ, не се облагали с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен. Върху декларираните имоти били разположени оранжерийни блокове, които по своя характер не представлявали „строежи“ по смисъла на т. 38 от § 5 на ДР на ЗУТ, за което изрично се бил произнесъл и ВАС с решение № 8137 от 07.04.2016 г., постановено по административно дело № 10065 от 2014 г. Съгласно цитираното съдебно решение, разглежданите оранжерийни блокове не представлявали сгради, а временни преместваеми съоръжения, конструкциите на оранжерийните блокове не били трайно прикрепени към земята, като връзката между конструкцията и основите била сглобяемо-разглобяема, което позволявало преместването ѝ на друго място. С решение № 10 от 28.03.2019 г., кметът на община П отменил акт за установяване на задължения № 000119 от 05.12.2018 г., издаден от главен инспектор в Дирекция „МДТ“. След като с въпросното решение на кмета бил отменен споменатият акт, отпаднало основанието за дължимост на сумите по декларациите. Вземания за дължими такси и данъци за имотите не съществували. По отношение на вземанията по декларациите по чл. 54 от ЗМДТ следвало да се изтъкне, че цитираните в тях МПС също не съществували. Регистрационните номера на две от посочените МПС били с начални символи „БЛ“. Тези графични знаци били използвани

за регистрирани МПС в област Благоевград от 1986 до 1992 г. След промени, въведени 1992 г., регистрационният код за областта вече бил „Е“. Дори някога дружеството да е притежавало цитираните МПС, това било преди повече от 31 години. Задълженията, претендирани за тях, не съществували. Моли се за отхвърляне на предявените положителни установителни искове.

В становището на синдика се сочи, че исквата молба е допустима, но неоснователна. Към момента на съставяне на списъците на приетите вземания по реда на чл. 688, ал. 3 от ТЗ, на синдика не бил известен фактът, че предявеното вземане е за начислени данъци върху земеделски земи. Приложение следвало да намери разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от ЗМДТ. Нейният текст изключвал от полето на данъчното облагане земеделските земи, поради което данъците били начислени в противоречие с императивна разпоредба на закона. С решение № 10 от 28.03.2019 г. кметът на община Петрич отменил акт за установяване на задължения № АУ000119 от 05.12.2018 г. С отмяната на акта отпаднало основанието за дължимост на предявените с исквата молба вземания за начислени данъци върху недвижими имоти, собственост на несъстоятелния търговец. В исквата молба липсвала индивидуализация, от която да можело да се направи разграничение какви по вид и размер данъци се дължат за МПС, собственост на несъстоятелния търговец. Налице било положение на обективна невъзможност да се установи тяхната дължимост. С определение № 900054 от 01.02.2023 г., постановено по търговско дело № 252 от 2016 г. на Окръжен съд Благоевград, последният правилно изключил предявените вземания от НАП в тази им част от списъка с приети вземания.

По делото се събраха писмени доказателства.

Претенциите са допустими. Налице е валидно сезиране на синдика с молба за предявяване на вземанията и произнасяне на синдика по нея. Пред съда по несъстоятелността е било депозирано надлежно възражение срещу приемането на вземанията от синдика. Това възражение е уважено с нарочно определение по реда на чл. 692 от ТЗ. Преклузивният срок по чл. 694, ал. 6 от ТЗ за предявяване на настоящите искове е спазен. Липсват данни за образувано преди откриване на производството по несъстоятелност исково производство за установяване или събиране на същите вземания. Производството по несъстоятелност /търговско дело № 252 от 2016 г. на Окръжен съд Благоевград/ е висящо. Правният интерес на ищеца от воденето на настоящото производство не е отпаднал.

Анализът на приобщения писмен доказателствен материал води до заключение за частична основателност на претенциите, с които е сезиран настоящият съдебен състав.

Правната квалификация на исковете се съдържа в нормите на чл. 14 от ЗМДТ, чл. 54 от ЗМДТ и чл. 42 от ЗДДФЛ вр. чл. 694 от ТЗ.

Спорните вземания са 3 групи: вземания на Община П. за данък върху недвижимите имоти, вземания на Община Петрич за данък върху превозните средства и вземания на Държавата за осигурителни вноски.

Първата група вземания - на Община П за данък върху недвижимите имоти - в случая не се дължи и претенцията за нея се явява неоснователна. Данъчните декларации, копия на които са приложени към исквата молба и на които се базира искът в тази му част, изрично фигурират в решението на кмета на община Петрич от 28.03.2019 г., в което ясно и категорично се посочва, че В.ВГД няма задължения, касаещи описаните в тях имоти. Последните са с предназначение за земеделски нужди, поради което не се облагат с данък. Върху същите са разположени оранжерийни блокове, които по своя

характер не представляват „строежи“ по смисъла на т. 38 от § 5 на ДР на ЗУТ /така изрично се е произнесъл и ВАС с решение № 8137 от 07.04.2016 г., постановено по административно дело № 10065 от 2014 г./. Въпросните оранжерийни блокове не представляват сгради, а временни преместваеми съоръжения. Техните конструкции не са трайно прикрепени към земята. Връзките между конструкциите и основите са сглобяемо-разглобяеми, което позволява преместването им на друго място. Данък върху тези недвижими имоти не се дължи.

Вземанията на Държавата за осигурителни вноски са дължими. Искът за тях следва да се уважи. Безспорен факт е, че самият длъжник е подал съответните декларации, с които е заявил тези си задължения /така и Определение № 961 от 09.12.2014 г. на ВКС по т. д. № 2779/2014 г., I т. о., ТК, докладчик съдията И П/. Не са ангажирани доказателства за погасяване на същите. Ответната страна не е оспорила тази претенция и в отговора на исковата молба, който е подала.

Искът за установяване на вземанията на Община Петрич за данък върху превозните средства също се явява основателен. Отново са налице съответните декларации, изхождащи от самия длъжник. Твърденията му за несъществуване на декларираните превозни средства са ирелевантни. Както се разяснява по този повод в константната практика на ВАС - Решение № 10662 от 28.08.2017 г. на ВАС по адм. д. № 8400/2016 г., VII о., докладчик председателят С Я, Решение № 2284 от 29.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 11941/2015 г., VII о., докладчик съдията П.Н. Решение № 14336 от 01.12.2014 г. на ВАС по адм. д. № 5402/2014 г., VII о., докладчик съдията К А, Решение № 4970 от 09.04.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16297/2013 г., VII о., докладчик съдията Л П, и др. - същественият за недължимостта на този данък факт е прекратяване на регистрацията на превозното средство, а в настоящия казус данни за осъществяване на последното липсват.

Ответното дружество, макар и обявено в несъстоятелност, трябва да поеме дължащата се за разглеждането на уважените искове държавна такса, която следва да се събере от масата на несъстоятелността. С оглед на публичния характер на вземанията и на основание чл. 84, т. 1 от ГПК, НАП не дължи заплащане на държавна такса за разглеждането на отхвърлените искове.

Воден от изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по исковете с правно основание чл. 694 от ТЗ, предявени от Националната агенция за приходите, гр.С., бул. К.А.Д, представлявана от В.П., директор на Дирекция „Държавни вземания“, срещу "В", представлявано от управителя с прекратени правомощия В.Н.Г., че съществуват следните неприети в производството по несъстоятелност /търговско дело № 252 от 2016 г. на Окръжен съд Благоевград/ публични вземания на Националната агенция за приходите спрямо В.ВГД /н/, на обща стойност 7886,56 лв., предявени от Националната агенция за приходите с молба с изх. № 95-00-200/16#143 от 23.08.2022 г., а именно: 1/ 6069,96 лв. - главници на осигурителни вноски съгласно декларации обр. 6 за периода от април 2019 г. до юни 2022 г. - необезпечено вземане, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 от ТЗ, 873,35 лв. - лихви върху главниците, начислени до 18.08.2022 г. - необезпечено вземане, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, както и лихвите до окончателното погасяване на главниците; и 2/ 865,65 лв. - главници на данък върху

превозните средства съгласно декларации по чл. 54 от ЗМДТ от 12.03.1990 г., 12.04.1994 г. и 13.04.2004 г. - необезпечено вземане, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 от ТЗ, 77,60 лв. - лихви върху главниците, начислени до 14.07.2022 г. - необезпечено вземане, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, както и лихвите до окончателното погасяване на главниците.

ОСЪЖДА "В", да внесе по съответната банкова сметка на Окръжен съд Благоевград, в полза на бюджета на съдебната власт, от масата на несъстоятелността, на основание чл. 694, ал. 7 от ТЗ, сумата от 315,46 лв. /триста и петнадесет лева и четиридесет и шест стотинки/, представляваща държавна такса за разглеждането на уважените искове.

ОТХВЪРЛЯ исковете с правно основание чл. 694 от ТЗ, предявени от Националната агенция за приходите, гр.С., бул. К.А.Д, представлявана от В.П., директор на Дирекция „Държавни вземания“, срещу "В", представлявано от управителя с прекратени правомощия В.Н.Г., за признаване за установено, че съществуват следните неприети в производството по несъстоятелност /търговско дело № 252 от 2016 г. на Окръжен съд Благоевград/ публични вземания на Националната агенция за приходите спрямо В.ВГД /н/, на обща стойност 91 710,09 лв., предявени от Националната агенция за приходите с молба с изх. № 95-00-200/16#143 от 23.08.2022 г., а именно: 83 899,35 лв. - главници на данък върху недвижимите имоти съгласно декларации по чл. 14 от ЗМДТ за периода от 2020 г. до 2022 г. - необезпечено вземане, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 от ТЗ, 7810,74 лв. - лихви върху главниците, начислени до 14.07.2022 г. - необезпечено вземане, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, както и лихвите до окончателното погасяване на главниците.

След като настоящото съдебно решение влезе в сила, заверено негово копие да се приложи по търговско дело № 252 от 2016 г. на Окръжен съд Благоевград.

На ищеца, ответника и синдика да се изпратят копия на настоящия съдебен акт, който може да бъде обжалван от първите двама в двуседмичен срок, считано от получаването, пред Апелативен съд София, с въззивна жалба, подадена чрез Окръжен съд Благоевград.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____